FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EU, Euratom) 2022/615

av den 5 april 2022

om ändring av förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 för att förbättra förutsägbarheten för medlemsstaterna och förtydliga förfarandena vid tvistlösning när traditionella, momsbaserade och BNI-baserade egna medel tillhandahålls

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 322.2,

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 106a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av revisionsrättens yttrande ([1]), och

av följande skäl:

(1) Även om rådets förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 ([2]) har visat sig vara ett solitt och stabilt ankare för EU:s mekanism för finansiering förefaller det vara önskvärt att förbättra de befintliga bestämmelserna om tillhandahållande av egna medel, i synnerhet för att förbättra förordningens förutsägbarhet för medlemsstaterna och förtydliga förfarandena för tvistlösning.

(2) För närvarande förvaltar bara medlemsstaterna konton för egna medel som öppnats i kommissionens namn. En minskning av antalet bankkonton som används för uppbörd av egna medel skulle vara mer effektivt och möjliggöra en gemensam metod för förvaltningen av likvida medel. För att modernisera förvaltningen av konton för egna medel borde kommissionen kunna upprätta ett centraliserat konto för egna medel. Det bör vara möjligt för medlemsstaterna att välja mellan att använda det centraliserade kontot för egna medel eller ett konto som öppnats i kommissionens namn hos medlemsstatens finansförvaltning eller nationella centralbank. För att möjliggöra medlemsstaterna att göra ett välgrundat val bör kommissionen utarbeta en detaljerad kostnads-nyttoanalys av användningen av det centraliserade kontot för egna medel.

(3) Förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 tillåter för närvarande inte medlemsstaterna att tidigarelägga betalningar. Förut har dock vissa medlemsstater tidigarelagt sina nationella bidrag efter kommissionens godkännande. För att skapa rättslig säkerhet bör den förordningen föreskriva att medlemsstaterna har möjlighet att tidigarelägga betalningar i varje enskilt fall, under förutsättning att de i förväg informerar kommissionen. Av rättviseskäl bör, när en medlemsstat nyttjar denna möjlighet, de andra medlemsstaterna inte bära några kostnader relaterade till det tidigareläggandet av betalningarna, såsom negativ ränta.

(4) Datumet för medlemsstaternas betalning av justeringarna av moms- och BNI-baserade egna medel från tidigare budgetår bör flyttas till mars under påföljande år för att förbättra förutsägbarheten vid de nationella budgetförfarandena. Datumet för medlemsstaternas betalning av justeringar bör också gälla de belopp för vilka information har lämnats av kommissionen före ikraftträdandet av denna förordning.

([1]) EUT C 402I, 5.10.2021, s. 1.

([2]) Rådets förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 av den 26 maj 2014 om metoder och förfaranden för tillhandahållande av traditionella, momsbaserade och BNI-baserade egna medel samt åtgärder för att möta likviditetsbehov (EUT L 168, 7.6.2014, s. 39).

(5) För att tillhandahålla en stabil budget som är nödvändig för att finansiera unionens policymål bör förfarandet för att beräkna räntan säkerställa att de egna medlen tillhandhålls i tid och i sin helhet.

(6) Det krävs en anpassning av nuvarande tröskel under vilken räntebelopp inte krävs in. Det är därför nödvändigt att höja beloppet för vilket ränta inte krävs in för att förbättra kravförfarandets kostnadseffektivitet.

(7) Genom förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 begränsas höjningen av räntan över basräntan till 16 procentenheter. Denna *begränsning* på 16 procentenheter är dock bara tillämplig på fall som blev kända efter det att rådets förordning (EU, Euratom) 2016/804 ([3]) trädde i kraft. Följaktligen kan inte fall som redan var kända före det att förordning (EU, Euratom) 2016/804 trädde i kraft, där mycket höga räntebelopp berörs, omfattas av denna begränsning oavsett om räntebeloppet redan har meddelats medlemsstaterna. I dessa fall krävs fortfarande att medlemsstaterna betalar räntebelopp som inte är proportionerliga jämfört med det grundbelopp som ska betalas. För att se till att systemet förblir proportionellt samtidigt som den avskräckande verkan bibehålls bör ränteökningen över basräntan begränsas ytterligare till 14 procentenheter. För att klargöra och förenkla relevanta bestämmelser i förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 bör begränsningen av höjningen till 14 procentenheter tillämpas på alla räntebelopp som inte meddelats medlemsstaterna före det att den här förordningen trädde i kraft.

(8) Inom ramen för den nuvarande rättsliga ramen har praxis visat att det kan vara svårt att fastställa startdatumet för dröjsmålsränta på grund av svårigheterna med att fastställa den exakta tidpunktenen när insatserna för uppbärande kan anses ha varit otillräckliga. För att förenkla bör det finnas en *anståndsperiod* på fem år efter datumet för fastställandet av beloppet, under förutsättning att beloppet har fastställts, förts in i god tid i de särskilda räkenskaperna och bokförts i de särskilda räkenskaperna i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 609/2014. Räntan skulle därmed endast börja tas ut efter fem år, medan skyldigheten att betala grundbeloppet bör bibehållas.

(9) I syfte att säkerställa rättvis behandling av fall där de belopp som motsvarar fastställda anspråk på traditionella egna medel visar sig vara omöjliga att uppbära bör medlemsstaterna fritas från skyldigheten att ställa belopp som motsvarar fastställda anspråk på traditionella egna medel till kommissionens förfogande om medlemsstaten kan visa att ett fel som begåtts av medlemsstaten efter fastställandet av anspråken inte hade någon inverkan på det faktum att beloppet motsvarande dessa anspråk inte kunde uppbäras. Ett exempel på ett sådant fel skulle kunna inkludera en försenad bokföring i de särskilda räkenskaperna eller tillkortakommanden i kravförfarandet.

(10) Förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 innehåller bara en tidsfrist, enligt vilken det krävs att kommissionen ska lämna sina synpunkter på de avskrivningsfall som har rapporterats till kommissionen till den berörda medlemsstaten senast sex månader efter mottagandet av rapporten från den medlemsstaten. För att utföra uppföljningen av avskrivningsrapporterna i god tid och på ett mer flexibelt sätt, och för att stödja en snabb och fullt transparent bedömning av medlemsstatens beslut om att inte tillhandahålla det belopp traditionella egna medel som är omöjligt att uppbära, bör tidsfristerna för förfarandet anpassas för kommissionen och medlemsstaterna.

(11) För att göra det möjligt att avbryta den period under vilken räntan ackumuleras, i fall av meningsskiljaktigheter mellan medlemsstaterna och kommissionen, bör bestämmelser införas för att spegla nuvarande praxis med villkorad betalning för belopp av egna medel till unionsbudgeten, som ger möjlighet att väcka talan mot kommissionen grundad på att den gjort en obehörig vinst i enlighet med artikel 268 och artikel 340 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

([3]) Rådets förordning (EU, Euratom) 2016/804 av den 17 maj 2016 om ändring av förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 om metoder och förfaranden för tillhandahållande av traditionella, momsbaserade egna medel och BNI-baserade egna medel samt åtgärder för att möta likviditetsbehov (EUT L 132, 21.5.2016, s. 85).

(12) I fall av meningsskiljaktigheter mellan medlemsstaterna och kommissionen avseende tillhandahållandet av traditionella egna medel bör ett omprövningsförfarande föreskrivas i förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 för att förbättra transparensen och klargöra medlemsstaternas rätt till försvar. På begäran av den berörda medlemsstaten bör resultatet av omprövningsförfarandet liksom läget i pågående fall diskuteras med kommissionen vid ett årligt möte som ska anordnas. Det mötet bör hållas på lämplig ledningsnivå i syfte att utvärdera respektive ståndpunkter och sträva efter att undvika eventuella överträdelseförfaranden i enlighet med domstolens rättspraxis.

(13) Kommissionen bör se över hur omprövningsförfarandet fungerar inom ramen för en eventuell översyn av förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 eller senast i slutet av 2026 och särskilt bedöma möjligheter att förenkla omprövningsförfarandet, som om det visar sig lämpligt kan slutföras genom ett beslut från kommissionen.

(14) Artiklarna 6 och 10a i förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 bör anpassas så att hänvisningen till den korrigering som tidigare har beviljats Förenade kungariket stryks och Tyskland läggs till som mottagare av schablonbeloppskorrigeringar i linje med rådets beslut (EU, Euratom) 2020/2053 ([4]).

(15) I linje med principerna om bättre lagstiftning bör den parallella samexistensen av flera förordningar om tillhandahållande endast vara tillfällig, och sådana rättsakter bör slås samman till en enda förordning så snart som möjligt.

(16) Förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 6.3 tredje stycket ska den inledande meningen ersättas med följande:

”Momsbaserade egna medel och BNI-baserade egna medel ska dock bokföras enligt första stycket på följande sätt, med beaktande av hur dessa medel påverkas av den bruttominskning som beviljats Danmark, Tyskland, Nederländerna, Österrike och Sverige:”.

2. Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. I enlighet med förfarandet i artikel 10, 10a och 10b ska varje medlemsstat kreditera egna medel på ett konto som frivilligt valts bland följande:

a) Ett konto som i kommissionens namn har öppnats i medlemsstatens finansförvaltning.

b) Ett konto som i kommissionens namn har öppnats i medlemsstatens nationella centralbank.

c) Ett centralt konto som öppnats för detta ändamål av kommissionen i ett offentligt finansinstitut som den väljer.

Med förbehåll för den tillämpning av negativ ränta som avses i tredje och fjärde stycket, beroende på vad som är tillämpligt, får detta konto endast debiteras på instruktion från kommissionen.

De konton som avses i första stycket a och b ska föras i nationell valuta och vara avgiftsfria. När negativ ränta tillämpas på dessa konton ska den berörda medlemsstaten kreditera kontot med ett belopp som motsvarar den tillämpliga negativa räntan, och detta ska ske senast den första arbetsdagen i den andra månaden efter tillämpningen av negativ ränta.

([4]) Rådets beslut (EU, Euratom) 2020/2053 av den 14 december 2020 om systemet för Europeiska unionens egna medel och om upphävande av beslut 2014/335/EU, Euratom, (EUT L 424, 15.12.2020, s. 1).

Medlemsstaterna ska kreditera det konto som avses i första stycket c med belopp i sin nationella valuta. När negativ ränta tillämpas på det centrala kontot ska den berörda medlemsstaten kreditera det centrala kontot med ett belopp som motsvarar dess andel av egna medel som krediteras detta konto, och detta ska ske senast den första arbetsdagen i den andra månaden efter tillämpningen av negativ ränta.

Kommissionen ska sköta sin likviditetsförvaltning på de konton som avses i första stycket i enlighet med artikel 14.4 första stycket.

Kommissionen ska utan onödigt dröjsmål utarbeta en detaljerad kostnads-nyttoanalys av användningen av det konto som avses i första stycket c och rapportera till rådet om genomförandet av det centrala kontot inom tre år från ikraftträdandet av denna förordning."

b) Följande punkt ska införas:

"2a. Varje månad ska kommissionen på elektronisk väg till medlemsstaterna översända en prognos för likviditetsbehoven under de följande fyra månaderna."

3. Artikel 10a ska ersättas med följande:

"Artikel 10a

Tillhandahållande av momsbaserade och BNI-baserade egna medel

1. De momsbaserade och de BNI-baserade egna medlen ska, med beaktande av hur den bruttominskning som beviljats Danmark, Tyskland, Nederländerna, Österrike och Sverige påverkar dessa medel, krediteras den första arbetsdagen i varje månad. Det belopp som ska krediteras ska vara en tolftedel av de belopp som redovisas i budgeten, omräknade till nationell valuta enligt den valutakurs som gällde den sista noteringsdagen det kalenderår som föregår budgetåret och som offentliggjorts i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. För de särskilda behoven av att enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 (*) och efterföljande relevant unionslagstiftning betala utgifter för Europeiska garantifonden för jordbruket, och med hänsyn till unionens likviditet, får kommissionen uppmana medlemsstaterna att med upp till två månader under det första kvartalet i budgetåret tidigarelägga en tolftedel, eller en del därav, av de belopp i budgeten som är uppförda som momsbaserade egna medel eller BNI-baserade egna medel, med beaktande av hur den bruttominskning som Danmark, Tyskland, Nederländerna, Österrike och Sverige beviljats påverkar dessa medel.

Om inte annat följer av tredje stycket, för de särskilda behoven av att enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 (**) och efterföljande relevant unionslagstiftning betala utgifter för Europeiska struktur- och investeringsfonderna, och med hänsyn till unionens likviditet, får kommissionen uppmana medlemsstaterna att under budgetårets sex första månader tidigarelägga högst ytterligare en halv tolftedel av de belopp i budgeten som är uppförda som momsbaserade egna medel eller BNI-baserade egna medel, med beaktande av hur den bruttominskning som Danmark, Tyskland, Nederländerna, Österrike och Sverige beviljats påverkar dessa medel.

Det totala belopp som kommissionen får uppmana medlemsstaterna att tidigarelägga under samma månad enligt första och andra styckena får inte under några omständigheter överstiga ett belopp som motsvarar två ytterligare tolftedelar.

Efter de första sex månaderna får den begärda månatliga krediteringen inte överstiga en tolftedel av de momsbaserade egna medlen och de BNI-baserade egna medlen, och krediteringen får inte heller överstiga de belopp som tas upp i budgeten för detta syfte.

Kommissionen ska till medlemsstaterna senast två veckor i förväg anmäla den kreditering som begärs enligt första och andra stycket.

Kommissionen ska i god tid, och senast sex veckor innan en kreditering begärs enligt andra stycket, underrätta medlemsstaterna om sin avsikt att begära en sådan kreditering.

Punkt 4, rörande det belopp som ska krediteras i januari varje år och punkt 5, som ska tillämpas om budgeten inte är slutgiltigt antagen före budgetårets början, ska tillämpas på dessa tidigarelagda krediteringar.

Medlemsstaterna får, i undantagsfall och i vederbörligen motiverade fall, begära tillstånd från kommissionen att tidigarelägga tillhandahållandet av de momsbaserade egna medlen och de BNI-baserade egna medlen, särskilt i samband med ändringsbudgetar vid årets slut, med beaktande av hur dessa egna medel påverkas av den bruttominskning som beviljats Danmark, Tyskland, Nederländerna, Österrike och Sverige. En tidigarelagd betalning ska föregås av minst sju arbetsdagars varsel och dess begäran bör vederbörligen motiveras av den berörda medlemsstaten. Kommissionen ska bedöma begäran med beaktande av kommissionens likvida position och likviditetsbehov. Medlemsstaten får bara verkställa tidigareläggning av betalningen efter kommissionens godkännande. Alla ytterligare kostnader kopplade till det tidigarelagda tillhandahållandet av de momsbaserade egna medlen och de BNI-baserade egna medlen ska bäras av den medlemsstat som lämnar begäran.

3. Varje förändring av den enhetliga procentsatsen för momsbaserade egna medel, av procentsatsen för BNI-baserade egna medel, finansieringen av den bruttominskning som beviljats Danmark, Tyskland, Nederländerna, Österrike och Sverige, kräver att en ändringsbudget slutgiltigt antas, och ska medföra en justering av de tolftedelar som krediterats under budgetåret.

Dessa justeringar ska göras i samband med den första krediteringen efter det slutgiltiga antagandet av ändringsbudgeten om denna antas före den sextonde dagen i månaden. I övriga fall ska dessa justeringar göras i samband med den andra krediteringen efter det slutgiltiga antagandet. Genom undantag från artikel 10 i budgetförordningen ska dessa justeringar redovisas det budgetår som omfattas av ändringsbudgeten i fråga.

4. Beräkningen av tolftedelarna för januari varje budgetår ska baseras på de belopp som föreskrivs i det budgetförslag som avses i artikel 314.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), och ska räknas om till nationell valuta enligt de valutakurser som gällde den första noteringsdagen efter den 15 december det kalenderår som föregick budgetåret. Justeringen ska ske i samband med krediteringen för följande månad.

5. Om det slutliga antagandet av budgeten inte har ägt rum senast två veckor före bokföringen för januari följande budgetår, ska medlemsstaterna den första arbetsdagen i varje månad, inklusive januari, kreditera en tolftedel av det i den senast slutgiltigt antagna budgeten upptagna beloppet av momsbaserade egna medel och BNI-baserade egna medel, med beaktande av hur den bruttominskning som Danmark, Tyskland, Nederländerna, Österrike och Sverige beviljats påverkar dessa medel. Justeringen ska göras den första dagen för kreditering efter det att budgeten slutgiltigt antagits, om den antagits före den sextonde dagen i månaden. I övriga fall ska justeringen göras den andra dagen för kreditering efter det att budgeten slutgiltigt antagits.

6. Finansieringen av den bruttominskning som beviljats Danmark, Tyskland, Nederländerna, Österrike och Sverige ska inte justeras i efterhand på grund av eventuella ändringar av BNI-uppgifterna i enlighet med artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/516 (***).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 av den 17 december 2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) nr 73/2009 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 608).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 320).

(***) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/516 av den 19 mars 2019 om harmonisering av bruttonationalinkomsten till marknadspris och om upphävande av rådets direktiv 89/130/EEG, Euratom och rådets förordning (EG, Euratom) nr 1287/2003 (BNI-förordningen) (EUT L 91, 29.3.2019, s. 19).”

4. I artikel 10b.5 ska tredje stycket a ersättas med följande:

”Kommissionen ska underrätta medlemsstaterna om de belopp som följer av denna beräkning före den 1 februari året efter det år då de uppgifter som legat till grund för justeringarna lämnades in. Varje medlemsstat ska kreditera det konto som avses i artikel 9.1 nettobeloppet den första arbetsdagen i mars det år som följer på det under vilket kommissionen informerade medlemsstaterna om beloppen till följd av beräkningen.

Tidsfristen för medlemsstaterna att betala justeringar ska också gälla de belopp för vilka information har lämnats av kommissionen före den 3 maj 2022”.

5. Artikel 12 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande stycken läggas till:

”För de traditionella egna medel som avses i artikel 2.1 a i rådets beslut (EU, Euratom) 2020/2053 (*) ska ränta betalas för perioden från och med det att beloppet skulle ha gjorts tillgängligt till det att beloppet faktiskt betalades in till kommissionens konto som avses i artikel 9.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 13.1, och förutsatt att beloppet har fastställts i enlighet med artikel 2, förts in i god tid i de särskilda räkenskaperna i enlighet med artikel 6 och bokförts i de särskilda räkenskaperna i enlighet med artikel 13.2, ska ingen ränta påföras för en period om fem år från och med den dag då beloppet fastställdes.

Vid administrativt eller rättsligt överklagande ska femårsperioden inledas efter det att det slutliga beslutet har meddelats eller offentliggjorts. Om delbetalningar har erhållits ska femårsperioden senast inledas från den senaste verkställda betalningen, i de fall denna betalning inte löst skulden helt.

(*) Rådets beslut (EU, Euratom) 2020/2053 av den 14 december 2020 om systemet för Europeiska unionens egna medel och om upphävande av beslut 2014/335/EU, Euratom (EUT L 424, 15.12.2020, s. 1).”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Räntebelopp som understiger 1 000 EUR ska inte krävas in.”

c) I punkt 4 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Den sammanlagda ökning som följer av att första och andra styckena tillämpas får inte överstiga 14 procentenheter. Begränsningen av höjningen till 14 procentenheter ska tillämpas på alla fall där räntebeloppet inte har meddelats den berörda medlemsstaten före den 3 maj 2022. Den höjda räntan ska gälla för hela den dröjsmålsperiod som avses i punkt 1.”

d) I punkt 5 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Den sammanlagda ökning som följer av att första och andra styckena tillämpas får inte överstiga 14 procentenheter. Begränsningen av höjningen till 14 procentenheter ska tillämpas på alla fall där räntebeloppet inte har meddelats den berörda medlemsstaten före den 3 maj 2022. Den höjda räntan ska gälla för hela den dröjsmålsperiod som avses i punkt 1.”

6. Artikel 13 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska följande stycke införas efter första stycket:

”Medlemsstaterna ska på samma sätt befrias från skyldigheten att ställa belopp som motsvarar anspråk som fastställts enligt artikel 2 till kommissionens förfogande om de kan visa att ett fel som begåtts av medlemsstaten efter fastställandet av dessa anspråk, såsom sådana som lett till en försenad bokföring i de särskilda räkenskaperna, inte hade någon inverkan på det faktum att beloppet motsvarande anspråken enligt artikel 2 inte kunde uppbäras.”

b) I punkt 2 ska femte stycket ersättas med följande:

”Om delbetalningar har erhållits ska femårsperioden senast inledas från den senaste verkställda betalningen, i de fall denna betalning inte löst skulden helt.”

c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Kommissionen ska lämna sina synpunkter till den berörda medlemsstaten senast tre månader efter mottagandet av det meddelande som avses i punkt 3. Kommissionen får förlänga den tidsfristen en gång med ytterligare tre månader och underrätta den berörda medlemsstaten om detta.

Kommissionen får begära ytterligare upplysningar. I sådana fall ska den tidsfrist som anges i första stycket räknas från den dag då kommissionen mottagit dessa begärda ytterligare upplysningar. De ytterligare upplysningarna ska lämnas av den berörda medlemsstaten inom tre månader. På begäran av den berörda medlemsstaten ska den tidsfristen förlängas en gång med ytterligare tre månader.

Om medlemsstaten inte kan lämna några ytterligare upplysningar som begärts av kommissionen får den meddela kommissionen om detta. Kommissionen ska därefter lämna sina slutgiltiga synpunkter inom tre månader från dagen för mottagandet av det meddelandet på grundval av tillgängliga upplysningar. Kommissionen får förlänga den tidsfristen en gång med ytterligare tre månader och underrätta den berörda medlemsstaten om detta.”

d) Följande punkt ska läggas till som punkt 5:

”5. Om medlemsstaten och kommissionen inte kan enas om de skäl som avses i punkt 2, får medlemsstaten begära att kommissionen omprövar sina synpunkter i enlighet med artikel 13b.”

7. Följande kapitel ska införas:

”KAPITEL IIIa

BETALNINGAR SOM OMFATTAS AV RESERVATIONER OCH OMPRÖVNINGSFÖRFARANDE

Artikel 13a

Betalningar som omfattas av reservationer

1. I fall av meningsskiljaktigheter mellan en medlemsstat och kommissionen som rör belopp av traditionella egna medel till unionsbudgeten, eller som rör mervärdesskattebelopp som är föremål för de åtgärder som avses i artikel 12.2 c, får medlemsstaten, när den betalar det omtvistade beloppet, uttrycka reservationer avseende kommissionens ståndpunkt.

Medlemsstaterna ska tillhandahålla upplysningar om dessa reservationer, för de belopp som rör traditionella egna medel tillsammans med deras månatliga rapport som avses i artikel 6.4, och för de belopp som rör momsbaserade egna medel tillsammans med deras översikt som avses i artikel 10b.1. Medlemsstaterna ska så snart som möjligt meddela kommissionen om upphävandet av reservationerna.

2. Om en meningsskiljaktighet som anges i punkt 1 löses till förmån för medlemsstaten, ska den medlemsstaten få kommissionens tillstånd att dra av det belopp som betalats från sin nästa inbetalning eller inbetalningar av egna medel.

3. Bokföring enligt artikel 9 av den villkorade inbetalningen ska avbryta den period under vilken räntan ackumuleras i enlighet med artikel 12.

4. Senast i slutet av september varje år ska kommissionen tillhandahålla en årlig informerande not med en översikt av det totala belopp som utbetalats och som omfattas av reservationer, och det totala antalet reservationer som upphävts under det föregående året.

Artikel 13b

Omprövningsförfarande

1. I fall av meningsskiljaktigheter mellan en medlemsstat och kommissionen som rör belopp av traditionella egna medel till unionsbudgeten, får medlemsstaten begära att kommissionen omprövar sin bedömning inom sex månader från mottagandet. En sådan begäran ska ange skälen för den begärda omprövningen, och omfatta de bevis och styrkande handlingar som den baseras på. Begäran och det därpå följande förfarandet ska inte ändra medlemsstaternas skyldighet att tillhandahålla egna medel när de ska betalas till unionsbudgeten.

2. Inom tre månader från mottagandet av en begäran som avses i punkt 1 ska kommissionen meddela den berörda medlemsstaten sina synpunkter på motiveringen i begäran. Kommissionen får i vederbörligen motiverade fall förlänga den tidsfristen en gång med ytterligare tre månader och underrätta den berörda medlemsstaten om detta.

3. Om kommissionen anser det nödvändigt att begära ytterligare upplysningar ska den tidsfrist som avses i punkt 2 räknas från den dag då de begärda ytterligare upplysningarna mottogs. De ytterligare upplysningarna ska lämnas av den berörda medlemsstaten inom tre månader efter mottagande av kommissionens begäran om ytterligare upplysningar. På begäran av den berörda medlemsstaten ska kommissionen förlänga den tidsfristen en gång med ytterligare tre månader.

4. Om medlemsstaten inte kan lämna några ytterligare upplysningar får den meddela kommissionen detta. Kommissionen ska då meddela sina synpunkter på grundval av tillgänglig information. Den tidsperiod som avses i punkt 2 ska i så fall räknas från den dag då detta meddelande mottogs.

5. Omprövningsförfarandet ska avslutas senast två år efter det att medlemsstaten skickade den begäran om omprövning som avses i punkt 1.

6. En medlemsstat får en gång per år begära ett högnivåmöte med kommissionen för att diskutera läget i de fall som är eller har varit föremål för omprövningsförfarandet och granska dem i syfte att ompröva respektive ståndpunkter och sträva efter att nå en överenskommelse.

7. Inom ramen för en eventuell översyn av denna förordning eller senast i slutet av 2026, ska kommissionen genomföra en bedömning av hur det omprövningsförfarande som avses i denna artikel fungerar. Denna bedömning ska omfatta samråd med medlemsstaterna och beakta deras slutsatser och ståndpunkter. Vid behov ska kommissionen lägga fram förslag i syfte att förbättra omprövningsförfarandets funktion.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 5 april 2022.

På rådets vägnar
B. LE MAIRE
Ordförande